

Dziennik Urzędowy L 75

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

15 marca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 267/2007 z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 268/2007 z dnia 14 marca 2007 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 5 do 9 marca 2007 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 269/2007 z dnia 14 marca 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz niektórych przetworzonych lub konserwowanych owoców cytrusowych (a mianowicie mandarynek itp.) w okresie od dnia 11 kwietnia 2007 r. do dnia 8 listopada 2007 r. 6

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 270/2007 z dnia 13 marca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców ... 8

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Komisji 2007/15/WE z dnia 14 marca 2007 r. zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, załącznik I do dyrektywy Rady 74/483/EWG dotyczącej wystających elementów zewnętrznych pojazdów silnikowych ⁽¹⁾ 21

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/165/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 14 marca 2007 r. zmieniająca decyzję 96/4/WE w sprawie zatwierdzenia metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Austrii (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 833) 24

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

★ Sprostowanie do decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 386 z 29.12.2006)	26
---	----

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 267/2007

z dnia 14 marca 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	134,0
	MA	87,5
	TN	143,7
	TR	103,1
	ZZ	117,1
0707 00 05	JO	171,8
	MA	65,6
	TR	121,5
	ZZ	119,6
0709 90 70	MA	73,6
	TR	107,5
	ZZ	90,6
0709 90 80	EG	233,0
	IL	119,7
	ZZ	176,4
0805 10 20	CU	39,6
	EG	43,3
	IL	54,3
	MA	44,4
	TN	50,8
	TR	64,3
	ZZ	49,5
0805 50 10	EG	58,9
	IL	68,1
	TR	52,4
	ZZ	59,8
0808 10 80	AR	86,3
	BR	78,8
	CA	81,5
	CL	84,6
	CN	90,6
	US	108,3
	UY	70,5
	ZA	90,3
0808 20 50	ZZ	86,4
	AR	79,2
	CL	72,1
	US	110,6
	ZA	76,0
	ZZ	84,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 268/2007**z dnia 14 marca 2007 r.****ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 5 do 9 marca 2007 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3, a także mając na uwadze, co następuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 950/2006 lub rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiającym środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii ⁽³⁾, w tygodniu od dnia 5 do 9 marca 2007 r. do właściwych organów złożono wnioski o wydanie

pozwoleń na przywóz ogółem ilości równej lub przekraczającej ilość dostępną dla numeru porządkowego 09.4337.

- (2) W tej sytuacji Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do ilości dostępnej oraz poinformować państwa członkowskie o tym, że ustalony limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 lub art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006 pozwolenia na przywóz są wydawane w odniesieniu do wniosków złożonych od dnia 5 do 9 marca 2007 r., w ramach limitów ilościowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2006/2006 (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 95).

⁽³⁾ Dz.U. L 354 z 14.12. 2006, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny AKP-Indie
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2006/2007

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 5 do 9 marca 2007 r.	Limit
09.4331	Barbados	100	Wykorzystany
09.4332	Belize	0	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
09.4334	Demokratyczna Republika Konga	100	
09.4335	Fidżi	100	
09.4336	Gujana	100	
09.4337	Indie	40,2703	Wykorzystany
09.4338	Jamajka	100	Wykorzystany
09.4339	Kenia	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	0	
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	Wykorzystany
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	
09.4347	Tanzania	0	
09.4348	Trynidad i Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	Wykorzystany
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier uzupełniający
Tytuł V rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2006/2007

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioski w tygodniu od dnia 5 do 9 marca 2007 r.	Limit
09.4315	Indie	100	
09.4316	Kraje objęte Protokołem AKP	100	

Cukier wymieniony w koncesji CXL
Tytuł VI rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2006/2007

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 5 do 9 marca 2007 r.	Limit
09.4317	Australia	0	Wykorzystany
09.4318	Brazylia	0	Wykorzystany
09.4319	Kuba	0	Wykorzystany
09.4320	Pozostałe kraje trzecie	0	Wykorzystany

Cukier z krajów bałkańskich
Tytuł VII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2006/2007

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 5 do 9 marca 2007 r.	Limit
09.4324	Albania	100	Wykorzystany
09.4325	Bośnia i Hercegowina	0	
09.4326	Serbia, Czarnogóra oraz Kosowo	100	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	100	
09.4328	Chorwacja	100	

Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu
Tytuł VIII rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2006/2007

Nr porządkowy	Rodzaj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 5 do 9 marca 2007 r.	Limit
09.4380	Pozakwotowy	—	
09.4390	Przemysłowy	100	

Przywóz cukru w ramach przejściowych kontyngentów taryfowych otwartych dla Bułgarii i Rumunii
Rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006
Rok gospodarczy 2006/2007

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 5 do 9 marca 2007 r.	Limit
09.4365	Bułgaria	0	Wykorzystany
09.4366	Rumunia	100	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 269/2007**z dnia 14 marca 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz niektórych przetworzonych lub konserwowanych owoców cytrusowych (a mianowicie mandarynek itp.) w okresie od dnia 11 kwietnia 2007 r. do dnia 8 listopada 2007 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 518/94 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 519/94 z dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1765/82, (EWG) nr 1766/82 oraz (EWG) nr 3420/83 ⁽²⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 658/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. wprowadzające ostateczne środki ochronne zapobiegające przywozowi niektórych przetworzonych lub konserwowanych owoców cytrusowych (mianowicie mandarynek itp.) ⁽³⁾ w szczególności jego art. 8 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ilości, w odniesieniu do których importerzy tradycyjni i inni przedłożyli wnioski o wydanie pozwolenia na mocy art. 5 rozporządzenia (WE) nr 658/2004, przekraczają ilości przewidziane dla produktów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL).
- (2) W odniesieniu do każdej kategorii importerów konieczne jest obecnie ustalenie proporcji ilości, która może być przywieziona w ramach pozwolenia, w stosunku do ilości określonej w składanym wniosku,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Pozwolenia na przywóz, o które składane są wnioski na mocy art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 658/2004, wydaje się na odsetek ilości określonej we wniosku, zgodnie z wartościami procentowymi określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 kwietnia 2007 r. i stosuje się do dnia 8 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2007 r.

W imieniu Komisji

Peter MANDELSON

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2200/2004 (Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 89. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 (Dz.U. L 65 z 8.3.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 67.

ZAŁĄCZNIK

Pochodzenie produktów	Przydział procentowy	
	Chińska Republika Ludowa	Inne państwa trzecie
— Importerzy tradycyjni (Artykuł 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 658/2004)	27,884 %	Nie dotyczy
— Inni importerzy (Artykuł 2 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 658/2004)	3,898 %	Nie dotyczy

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 270/2007**z dnia 13 marca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004⁽²⁾ przewiduje przekazywanie Komisji określonych danych. W odniesieniu do pomocy na tytoń wymagane jest powiadomienie dotyczące orientacyjnej kwoty pomocy na rok zbiorów, a nie na następny rok, jak wspomniano w lit. d) wspomnianego artykułu, co należy odpowiednio zmienić.
- (2) W odniesieniu do dopłaty do bawełny zależnej od uprawy powiadomienia Komisji przewidziane w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 i w art. 171ai ust. 3 tego samego rozporządzenia pokrywają się. Należy zatem skreślić ust. 3 w art. 171ai.
- (3) Zgodnie z art. 71a ust. 2 lit. d) rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników⁽³⁾ państwa członkowskie są zobowiązane do uwzględniania stosowania obniżek lub wyłączeń mających zastosowanie do

poszczególnych wniosków o przyznanie pomocy przy ustalaniu współczynnika redukcji mającego zastosowanie w przypadku, gdy pułapy budżetowe ustalone dla niektórych systemów pomocy są przekroczone.

- (4) Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 przewiduje ustalanie niektórych współczynników redukcji najpóźniej do dnia 15 listopada danego roku. Do tej daty ogólny wpływ obniżek i wyłączeń mających zastosowanie do poszczególnych wniosków o przyznanie pomocy może jeszcze nie być znany państwom członkowskim. Ponadto nie ma żadnej potrzeby ustalenia wspomnianych współczynników do tej daty.
- (5) Co więcej doświadczenie pokazuje, że ustalenie dalszych współczynników redukcji wymaganych na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 jest często trudne do wykonania przed wymaganym terminem 15 listopada danego roku. Biorąc pod uwagę, że nie ma żadnej szczególnej potrzeby ustalania tych współczynników na tak wczesnym etapie i że wystarczy, jeśli dane zostaną przekazane Komisji do dnia 31 stycznia następnego roku, a w każdym przypadku przed przyznaniem jakichkolwiek płatności, należy odpowiednio zmienić art. 4. Wspomniana poprawka ma wpływ na art. 3, 61, 69, 171bb, załącznik III i załącznik VI wspomnianego rozporządzenia, które w związku z tym również należy zmienić.
- (6) W sprawozdaniu Komisji dla Rady w sprawie przeglądu pomocy na rośliny energetyczne przewidzianej w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 podkreślono potrzebę zwiększenia atrakcyjności tej pomocy zarówno dla rolników, jak i przetwórców. Należy zatem uprościć przepisy wykonawcze ustanowione w rozdziale 8 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.
- (7) System zabezpieczeń gwarantuje, że surowiec uprawiany na obszarach korzystających z pomocy dla roślin energetycznych udzielanej odbiorcom lub pierwszym przetwórcom jest ostatecznie przetwarzany na energię. Wydaje się jednak zasadne, aby pozwolić państwom członkowskim na zastąpienie systemu zabezpieczeń fakultatywnym systemem zatwierdzania podmiotów gospodarczych mającym zagwarantować ten sam stopień skuteczności. Zatwierdzone w ten sposób podmioty gospodarcze musiałyby spełniać minimalne wymogi i byłyby karane w przypadku niewypełniania zobowiązań zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi na szczeblu krajowym przez właściwe organy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2013/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1679/2006 (Dz.U. L 314 z 15.11.2006, str. 7).

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2025/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 81).

- (8) Zobowiązania umowne są skutecznym sposobem zapewnienia, że rolnicy starający się o pomoc na rośliny energetyczne faktycznie dostarczają te surowce odbiorcom lub pierwszym przetwórcom. Jednak w związku z tym, że uprawy stałe (np. zagajniki o krótkiej rotacji) nie mogą być zbierane w roku zasadzenia lub w pierwszych latach po zasadzeniu, zobowiązania umowne powinny być stosowane w stosunku do nich od roku pierwszych zbiorów.
- (9) Przy obliczaniu minimalnej ilości surowca, którą ma dostarczyć rolnik, należy opierać się na plonach reprezentatywnych w celu zapewnienia wykorzystywania przedmiotowych arealów do celów energetycznych. W przypadku niektórych surowców niewłaściwe wykorzystanie arealów jest jednak praktycznie niemożliwe z powodu ich cech właściwych i w związku z tym ustalanie plonów reprezentatywnych nie jest konieczne.
- (10) Zobowiązanie do dostarczania wszystkich surowców zebranych na przedmiotowych arealach uniemożliwia zastąpienie zebranego surowca równoważną ilością tego samego surowca. W przypadku upraw jednorocznych zobowiązanie to nie jest konieczne i powinno być zniesione, dzięki czemu wdrażanie systemu będzie bardziej elastyczne bez narażania na porażkę głównego celu systemu.
- (11) W miarę możliwości należy zapewnić przekazywanie danych agencji płatniczej zarówno przez rolników, jak i odbiorców oraz pierwszych przetwórców w sposób, który pozwoli na uniknięcie powielania.
- (12) Artykuł 25 rozporządzenia (WE) nr 1773/2004 przewiduje dla państw członkowskich możliwość zezwolenia rolnikom na używanie surowców do celów energetycznych w ich własnych gospodarstwach. Dla jasności, przejrzystości i, aby uwzględnić szczególny charakter tej możliwości należy ustanowić przepisy szczególnie mające zastosowanie do tego przypadku.
- (13) Artykuł 25 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1773/2004 wyraźnie wymaga, aby zboża i nasiona oleiste wykorzystywane w gospodarstwie były denaturowane. Uwzględniając prawdopodobną ograniczoną wielkość takiej produkcji i trudności techniczne związane z tym procesem, należałoby pozostawić państwom członkowskim ustanowienie odpowiednich środków i kontroli. Podejście to należy również rozszerzyć na określanie ilości zbieranych surowców.
- (14) Zgodnie z art. 24 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1773/2004 pierwsi przetwórcy i odbiorcy decydujący się na zastąpienie surowców i produktów pośrednich lub ubocznych ich równoważnymi ilościami informują o tym właściwe organy. Ponadto wspomniany artykuł przewiduje wymianę informacji między władzami krajowymi państw członkowskich w przypadku, gdy transakcje dotyczą różnych państw członkowskich, tak aby posiadały one wystarczające informacje na temat tych transakcji. W związku z tym zobowiązanie do stosowania formularza kontrolnego T5, o którym mowa w art. 37 i 38 wspomnianego rozporządzenia, jest niepotrzebne i powinno zostać zniesione.
- (15) W celu harmonizacji zasad w ramach systemów pomocy obszarowej oraz uproszczenia zarządzania i kontroli wniosków o przyznanie pomocy, kwestie, do których odnoszą się akty prawne wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub które mogą stanowić element dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, o której mowa w art. 5 oraz załączniku IV do wspomnianego rozporządzenia, powinny dotyczyć wszystkich systemów pomocy powiązanej z obszarami, w tym systemu jednolitej płatności obszarowej. W związku z tym art. 30 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 powinien również mieć zastosowanie do tego systemu.
- (16) Informacje na temat plonów w ramach dopłat obszarowych do roślin uprawnych są konieczne w celu dokonania prognozy wydatków. Ponadto art. 104 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewiduje odwołanie się do różnych plonów w celu obliczenia kwoty pomocy w zależności od tego, czy kukurydza jest traktowana oddzielenie. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do rozporządzenia (WE) nr 1773/2004.
- (17) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1773/2004.
- (18) Ponieważ zmiany, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, odnoszą się do wniosków o przyznanie pomocy składanych w roku 2007, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od dnia 1 stycznia 2007 r. Jednak z powodu ograniczeń administracyjnych niektóre zmiany powinny stosować się od dnia 1 stycznia 2008 r.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komisji Zarządzającej Płatnościami Bezpośrednimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1973/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się lit. b)a w brzmieniu:

„b)a do dnia 15 października po zakończeniu roku, w odniesieniu do którego przyznana jest pomoc, wszystkie informacje potrzebne do oceny pomocy na rośliny energetyczne, a w szczególności:

— liczbę wniosków,

— arealy odpowiadające każdemu gatunkowi surowca,

— ilości każdego typu surowca i otrzymanego produktu końcowego;”;

b) do lit. c) wprowadza się następujące zmiany:

i) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku.”;

ii) punkt iii) otrzymuje brzmienie:

„iii) całkowita określona ilość w przypadku płatności dodatkowych dla producentów przetworów mlecznych przewidzianych w art. 96 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”;

c) litera d) otrzymuje brzmienie:

„najpóźniej do dnia 31 marca roku zbiorów orientacyjna kwota pomocy na kg w przypadku pomocy na tytoń, przewidzianej w art. 110j rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w podziale na odmiany tytoniu wymienione w załączniku XXV do niniejszego rozporządzenia oraz, w stosownych przypadkach, według poziomu jakości;”;

2) artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Współczynnik redukcji powierzchni w przypadkach opisanych w art. 75, art. 78 ust. 2, art. 82, art. 85, art. 89 ust. 2, art. 98 i art. 143 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub też współczynnik redukcji ilości oraz obiektywne kryteria w przypadku opisanym w art. 95 ust. 4 tego rozporządzenia ustala się przed przyznaniem płatności rolnikom, a najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku, na

podstawie danych przekazanych zgodnie z przepisami art. 3 ust. 1 lit. b), b)a i c) niniejszego rozporządzenia.”;

3) rozdział 8 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 8

DOPLĄTY DO ROŚLIN ENERGETYCZNYCH

SEKCJA 1

Definicje

Artykuł 23

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

a) termin »wnioskodawca« oznacza jakiegokolwiek rolnika uprawiającego arealy wymienione w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 z zamiarem uzyskania pomocy gwarantowanej na mocy tego artykułu;

b) termin »pomoc« oznacza pomoc na uprawę roślin energetycznych przewidzianą w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

c) termin »produkt energetyczny« oznacza jeden z produktów energetycznych, o których mowa w art. 88 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

d) termin »pierwszy przetwórca« oznacza jakiegokolwiek użytkownika surowców rolnych, z wyjątkiem wnioskodawców wykorzystujących surowce w gospodarstwie, który prowadzi pierwszy proces przetwórstwa tych surowców z zamiarem pozyskania jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 88 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

e) termin »odbiorca« oznacza każdą osobę podpisującą z wnioskodawcą umowę określoną w art. 25 i nabywającą na własny rachunek surowce, o których mowa w art. 24 ust. 1, przeznaczone do wykorzystania zgodnie z art. 88 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

SEKCJA 2

Wykorzystanie surowca

Artykuł 24

Wykorzystanie surowca

1. Na arealach objętych pomocą można uprawiać wszelkie surowce rolne, pod warunkiem że są one przeznaczone przede wszystkim do wykorzystania w produkcji produktów energetycznych na warunkach określonych w ust. 2–8.

2. Burak cukrowy może być uprawiany na arealach, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że każdy produkt pośredni jest wykorzystywany do produkcji produktów energetycznych oraz każdy produkt podobny bądź uboczny zawierający cukier jest wykorzystywany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 318/2006 (*).

3. W przypadku konopi zastosowanie mają postanowienia art. 29 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 (**) oraz art. 33 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

4. Państwa członkowskie mogą wykluczyć z pomocy każdy surowiec rolny, jeżeli taki surowiec stwarza trudności z punktu widzenia kontroli, zdrowia publicznego, środowiska, prawa karnego lub niskiej zawartości energii w końcowych produktach energetycznych.

5. Państwa członkowskie mogą określić minimalny areal upraw każdego surowca.

6. Wartość gospodarcza produktów energetycznych uzyskanych w drodze przetwarzania surowców jest wyższa od wartości wszelkich innych produktów przeznaczonych do innych celów i uzyskanych w drodze takiego procesu przetwórczego, przy czym wartość tę określa się za pomocą metody wyceny określonej w art. 38 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

7. W drodze odstępstwa od ust. 6 ziarna soi mogą być uprawiane na arealach, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że każdy produkt pośredni oprócz mączki sojowej jest wykorzystywany do produkcji produktów energetycznych.

8. Produkty energetyczne są pozyskiwane najpóźniej przez trzeciego przetwórcę.

SEKCJA 3

Umowa

Artykuł 25

Umowa

1. Produkcja surowców, o których mowa w art. 24, jest przedmiotem umowy zgodnie z art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i na warunkach ustalonych w niniejszym rozdziale.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, na lata przed pierwszym zbiorem upraw innych niż uprawy jednoroczne wnioskodawcy mogą w drodze pisemnego oświadczenia zobowiązać się do zasadzenia w trakcie danego roku i wykorzystania zebranych surowców do produkcji produktów energetycznych. Oświadczenie zawiera co najmniej następujące informacje:

a) gatunki wszystkich przedmiotowych surowców i areal obsadzony każdym gatunkiem;

b) wskazanie roku, w którym przewidziane są pierwsze zbiory.

3. Na poparcie pojedynczego wniosku i do dnia określonego w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 wnioskodawcy przedstawiają właściwym organom kopię umowy zawartej z odbiorcami lub pierwszymi przetwórcami lub, w odpowiednich przypadkach, oświadczenie, o którym mowa w ust. 2.

Państwo członkowskie może postanowić, by wspomniana umowa była zawierana wyłącznie przez wnioskodawcę i pierwszego przetwórcę.

Państwa członkowskie mogą wymagać, by wnioskodawcy zawierali odrębne umowy dla każdego surowca.

4. Wnioskodawcy zapewniają, by w umowach znalazły się przynajmniej następujące dane:

a) nazwiska i adresy stron umowy;

b) okres obowiązywania umowy;

c) gatunki wszystkich przedmiotowych surowców i areal obsadzony każdym gatunkiem;

d) wszystkie warunki mające zastosowanie do dostaw przewidzianych ilości surowców;

e) zobowiązanie rolnika do przestrzegania swoich obowiązków zgodnie z art. 27 ust. 1;

f) zobowiązanie odbiorców lub pierwszych przetwórców do wykorzystania surowców zgodnie z niniejszym rozdziałem.

SEKCJA 4

Plony reprezentatywne, dostawa surowców i wielkości dostaw

Artykuł 26

Plony reprezentatywne

1. Państwa członkowskie co roku i w odpowiednim czasie ustanawiają przy zastosowaniu odpowiednich procedur plony reprezentatywne, które muszą być osiągnięte dla każdego gatunku surowców, i informują o nich zainteresowanych wnioskodawców.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieustanawianiu planów reprezentatywnych dla upraw innych niż uprawy jednoroczne. W takim przypadku, jeśli kontrole przewidziane w art. 27 ust. 1 akapit drugi wykazują ryzyko nieprzestrzegania obowiązku dostarczenia wszystkich zebranych surowców, państwa członkowskie przy zastosowaniu odpowiedniej procedury ustanawiają plany reprezentatywne dla zbiorów upraw, których dotyczy to ryzyko.

Artykuł 27

Dostawa surowców i wielkości dostaw

1. Wnioskodawcy dostarczają odbiorcy lub pierwszemu przetwórcy:

- a) surowiec w ilości co najmniej równej planom reprezentatywnym;
- b) całkowitą ilość surowca pochodzącego z upraw, w stosunku do których państwa członkowskie podjęły decyzję o zastosowaniu możliwości przewidzianej w art. 26 ust. 2.

Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie środki kontroli w celu zapewnienia przestrzegania obowiązku dostarczania całkowitej ilości surowca przewidzianego w ust. 1 lit. b).

2. Wnioskodawcy lub odbiorcy lub pierwsi przetwórcy deklarują właściwym organom dostawę surowców, przedkładając pisemne oświadczenie podpisane przez odbiorcę lub pierwszego przetwórcę oraz przez wnioskodawcę. Oświadczenie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) datę dostawy;
- b) wielkości dostaw każdego z gatunków.

3. Odbiorcy lub pierwsi przetwórcy odbierają dostawę surowców określoną w ust. 1 i zapewniają wykorzystanie równoważnej ilości takich surowców do wytworzenia we Wspólnocie jednego lub więcej produktów energetycznych.

4. Odbiorcy dostarczają pierwszym przetwórcom tę samą ilość surowców, którą otrzymali od wnioskodawców.

5. Pierwszy przetwórcza może wykorzystać równoważną ilość surowca, produktów pośrednich bądź produktów ubocznych do wytworzenia jednego lub więcej produktów energetycznych.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1, lub jeśli odbiorca sprzedaje równoważną ilość zebranego surowca, pierwszy przetwórcza lub odbiorca odpowiednio informuje właściwy organ, u którego złożono zabezpieczenie, o którym mowa w art. 31, lub, w przypadku zastosowania art. 37, właściwy organ odpowiedzialny za zatwierdzenie danego odbiorcy lub pierwszego przetwórcy. Jeżeli taka równoważna ilość jest wykorzystywana w państwie członkowskim innym niż to, w którym surowiec został zebrany, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich informują się wzajemnie o szczegółach tych transakcji.

6. Zgodnie z przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do stosunków umownych, pierwsi przetwórcy mogą zlecić osobie trzeciej odbiór surowca od rolnika składającego wniosek o pomoc. Pierwszy przetwórcza jest jedyną stroną odpowiedzialną za zobowiązania przewidziane w niniejszym rozdziale.

Artykuł 28

Okoliczności wyjątkowe

W przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności lub zdarzenia siły wyższej przewidzianych w art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wnioskodawca może poinformować właściwy organ zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, że w związku z zaistniałą sytuacją nie jest on w stanie dostarczyć wszystkich lub części surowców określonych w umowie, o której mowa w art. 25. Właściwy organ może po otrzymaniu wystarczających dowodów na wystąpienie takich wyjątkowych okoliczności pozwolić na zmianę ilości, które mają być dostarczone odbiorcy lub pierwszemu przetwórcy.

SEKCJA 5

Warunki płatności kwoty pomocy

Artykuł 29

Płatność

1. Bez uszczerbku dla sankcji przewidzianych w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i art. 30 niniejszego rozporządzenia, wypłacenie kwoty pomocy dokonywane jest po spełnieniu następujących warunków:

- a) właściwemu organowi przedłożono kopię umowy zgodnie z art. 25;

b) złożone zostało zabezpieczenie przewidziane w art. 31, z wyjątkiem sytuacji, w której stosuje się art. 37;

c) oświadczenie przewidziane w art. 27 ust. 2 zostało przedłożone właściwemu organowi;

d) właściwy organ sprawdził, że w odniesieniu do każdego wniosku spełniono warunki ustalone w art. 25 i 27.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 i nie naruszając obniżek i wyłączeń przewidzianych w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 oraz sankcji przewidzianych w art. 30 niniejszego rozporządzenia, kwota pomocy dotycząca lat poprzedzających pierwsze zbiory upraw innych niż uprawy jednoroczne będzie wypłacana, pod warunkiem że oświadczenie, o którym mowa w art. 25 ust. 2, zostało przedłożone właściwemu organowi i właściwy organ sprawdził zgodność z art. 25 ust. 2.

Artykuł 30

Sankcje w przypadku fałszywej deklaracji dostaw

Jeśli w trakcie kontroli zostanie ujawnione, że deklaracja przewidziana w art. 27 ust. 2 została sfałszowana, wnioskodawca nie będzie już kwalifikować się do otrzymania pomocy. Jeżeli pomoc została już wypłacona, zostanie ona odzyskana zgodnie z przepisami art. 73 rozporządzenia (WE) nr 796/2004. W przypadku upraw innych niż uprawy jednoroczne, płatności już dokonane będą podlegały zwrotowi do ostatniej kwalifikującej się płatności.

SEKCJA 6

Obowiązki odbiorców i pierwszych przetwórców

Artykuł 31

Zabezpieczenia

1. Odbiorcy lub pierwsi przetwórcy składają u właściwych organów zabezpieczenie przewidziane w ust. 2 do dnia upływu terminu zmian wniosków o płatności na dany rok w zainteresowanym państwie członkowskim, jak przewidziano w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 796/2004. Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia na warunkach ustanowionych w art. 5 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 (**).

2. Zabezpieczenia, które należy wnieść w odniesieniu do każdego surowca, oblicza się poprzez pomnożenie sumy wszystkich arealów objętych umową podpisaną przez danego odbiorcę lub pierwszego przetwórcę

i wykorzystywanych do produkcji tego surowca, przez kwotę 60 EUR na hektar.

3. Jednak w przypadku upraw innych niż uprawy jednoroczne zabezpieczenia wnosi się jedynie w odniesieniu do roku pierwszych zbiorów i są one ważne w kolejnych latach obowiązywania umowy.

4. Jeżeli w umowach wprowadzane są zmiany zgodnie z art. 28, złożone zabezpieczenia ulegają odpowiedniej korekcie.

5. Bez uszczerbku dla art. 20 do 24 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, jeżeli zabezpieczenie zostało złożone przez odbiorcę, to zostanie ono zwolnione po dostarczeniu przedmiotowego surowca pierwszemu przetwórcy, pod warunkiem że właściwy organ, któremu podlega odbiorca, dysponuje dowodem na to, że pierwszy przetwórcza złożył równoważne zabezpieczenie we właściwym organie, któremu podlega. W przypadku pierwszego przetwarzania w państwie członkowskim stosującym przepisy art. 37 zabezpieczenie złożone przez odbiorcę zostanie zwolnione po dostarczeniu przedmiotowego surowca zatwierdzonemu pierwszemu przetwórcy.

Artykuł 32

Wymagania podstawowe, pochodne i podporządkowane wobec odbiorców i przetwórców

1. Następujące zobowiązania stanowią wymagania podstawowe w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85:

a) zobowiązanie odbiorców do dostarczenia całkowitych ilości surowców pierwszym przetwórcom przewidziane w art. 27 ust. 4;

b) zobowiązanie pierwszych przetwórców do przetworzenia co najmniej ilości surowców określonej zgodnie z art. 27 ust. 1 na produkty końcowe określone w umowie;

c) zobowiązanie pierwszych przetwórców odnoszące się do wartości gospodarczej produktów energetycznych uzyskanych w drodze przetwarzania surowców określonej w art. 24 ust. 6.

2. Zobowiązanie pierwszych przetwórców do przetworzenia surowców do dnia 31 lipca drugiego roku po roku zbiorów stanowi zobowiązanie pochodne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

3. Następujące zobowiązania stanowią wymagania podporządkowane w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85:

- a) w stosunku do odbiorców lub pierwszych przetwórców:
 - i) zobowiązanie przyjęcia dostaw odpowiednich ilości surowców dostarczanych przez wnioskodawców zgodnie z art. 27 ust. 3;
 - ii) zobowiązanie podpisania oświadczenia dotyczącego dostaw, o którym mowa w art. 27 ust. 2;
- b) w stosunku do pierwszych przetwórców, w stosownych przypadkach, zobowiązanie złożenia zabezpieczenia w terminie określonym w art. 31 ust. 1.

4. W drodze odstępstwa od art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, zobowiązanie odbiorcy lub pierwszego przetwórcy do zgody na przeprowadzane przez właściwe organy kontrole na miejscu lub do ich ułatwiania lub zobowiązanie dostarczania dokumentacji, o których mowa w art. 38 niniejszego rozporządzenia, stanowi wymaganie podstawowe.

SEKCJA 7

Przepisy szczególne mające zastosowanie do używania surowców w gospodarstwie

Artykuł 33

Używanie surowców w gospodarstwie

1. Bez uszczerbku dla art. 25 ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić wnioskodawcom na:

- a) wykorzystywanie zebranych drzewostanów leśnych o krótkim okresie zalesienia, objętych kodem CN ex 0602 90 41, bądź wszelkich zbóż lub nasion oleistych objętych kodami CN 1201 00 90, 1205 10 90, 1205 90 00, 1206 00 91 i 1206 00 99:
 - i) jako paliwa do ogrzewania gospodarstw rolnych wnioskodawców;
 - ii) do produkcji w gospodarstwie rolnym wnioskodawcy energii bądź biopaliw;
- b) przetwarzanie wszystkich surowców zebranych w gospodarstwie wnioskodawcy na biogaz objęty kodem CN 2711 29 00.

2. Tam, gdzie ma zastosowanie ust. 1 niniejszego artykułu, nie stosuje się art. 25. Na poparcie pojedynczego wniosku i w terminie określonym w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 wnioskodawcy przedstawiają właściwym organom pisemną deklarację zawierającą co najmniej następujące informacje:

- a) gatunki wszystkich przedmiotowych surowców i areal obsadzony każdym gatunkiem;
- b) w stosownych przypadkach, wskazanie roku, w którym przewidziane są pierwsze zbiory;
- c) zobowiązanie wnioskodawcy do wykorzystania lub bezpośredniego przetworzenia surowca objętego deklaracją zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu i art. 24 ust. 1 oraz w terminie ustalonym przez państwa członkowskie, lecz nie później niż do dnia 31 lipca drugiego roku po roku zbiorów;
- d) zamierzone ostateczne przeznaczenie surowca i opis techniczny przewidywanego przetworzenia.

3. O ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do zainteresowanych rolników.

Artykuł 34

Ilości surowców do wykorzystania w gospodarstwie

1. Wnioskodawcy używają w gospodarstwie:

- a) surowca w ilości co najmniej równej plonom reprezentatywnym, o których mowa w art. 26; lub
- b) w odniesieniu do surowca, dla którego nie ustanowiono plonów reprezentatywnych, całkowitej ilości zebranych surowców.

Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki kontroli, aby zapewnić zgodność ze zobowiązaniem przewidzianym w ust. 1 lit. b).

2. W terminie, który zostanie ustalony przez państwa członkowskie, wnioskodawcy przedkładają właściwym organom deklarację zbiorów zawierającą co najmniej następujące informacje:

- a) datę zbiorów;
- b) ilości zebranych surowców.

3. W przypadku wystąpienia wyjątkowych okoliczności lub zdarzenia siły wyższej przewidzianych w art. 40 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wnioskodawca może, zgodnie z art. 72 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, poinformować właściwy organ, że nie będzie w stanie zebrać lub wykorzystać wszystkich lub części surowców, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Właściwy organ może po otrzymaniu wystarczających dowodów na wystąpienie takich wyjątkowych okoliczności pozwolić na zmianę ilości, które mają być wykorzystane w gospodarstwie.

Artykuł 35**Kontrole**

Bez uszczerbku dla kontroli przewidzianych w art. 24 i 26 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i art. 37 ust. 4 do art. 37 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie stosujące art. 33 ust. 1 niniejszego rozporządzenia wprowadzają odpowiednie środki kontroli w celu zapewnienia:

- a) zbiorów odpowiednich ilości surowców zgodnie z art. 34.

Takie środki kontroli obejmują co najmniej następujące elementy:

- i) kontrolę administracyjną pod względem zgodności z art. 34 w odniesieniu do zebranych ilości;
- ii) kontrole na miejscu przynajmniej 10 % gospodarstw w celu sprawdzenia zebranej ilości zadeklarowanej przez wnioskodawcę zgodnie z art. 34 ust. 2;
- b) kontrolę bezpośredniego wykorzystania w gospodarstwie lub przetworzenia na biogaz objęty kodem CN 2711 29 00 surowców, o których mowa w lit. a).

Artykuł 36**Płatności**

1. Bez uszczerbku dla obniżek i wyłączeń ustanowionych w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i ust. 2 niniejszego artykułu, wypłacenie wnioskodawcom kwoty pomocy dokonywane jest po spełnieniu następujących warunków:

- a) zebrano wymaganą ilość surowców zgodnie z art. 34;
- b) przedłożono właściwym organom oświadczenie przewidziane w art. 33 ust. 2 i art. 34 ust. 2;
- c) właściwe organy przeprowadziły kontrole przewidziane w art. 35 lit. a).

2. Bez uszczerbku dla art. 40 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wnioskodawca nie będzie się kwalifikował do otrzymania pomocy, jeśli zostanie ujawnione, że celowo złożył fałszywą deklarację zbiorów, o której mowa w art. 34 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli pomoc została już wypłacona, zostanie ona odzyskana zgodnie z art. 73 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

Jeśli surowce nie zostaną przetworzone na produkty energetyczne w terminie, o którym mowa w art. 33 ust. 2 lit. c), pomoc wypłacona na przedmiotowe zbiory zostanie odzyskana zgodnie z art. 73 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, a rolnik zostanie wykluczony z pomocy na rośliny energetyczne na następny rok.

Artykuł 36a

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej sekcji od dnia 1 stycznia 2008 r.

SEKCJA 8**Fakultatywny system zatwierdzania****Artykuł 37****Fakultatywny system zatwierdzania**

1. W drodze odstępstwa od art. 31 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ustanowieniu systemu zatwierdzania odbiorców i pierwszych przetwórców (zwanym dalej »zatwierdzonymi podmiotami gospodarczymi«).

Państwa członkowskie publikują decyzję, o której mowa w ust. 1, do dnia 1 listopada roku poprzedzającego jej stosowanie. Jednak w odniesieniu do roku 2007 państwa członkowskie publikują swoją decyzję do dnia 1 marca 2007 r.

O ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do państw członkowskich, które podjęły decyzję o stosowaniu ust. 1.

2. Państwo członkowskie, które podjęło decyzję o stosowaniu ust. 1, przyjmuje niezbędne przepisy i podejmuje niezbędne działania, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozdziału. W szczególności państwa członkowskie ustanawiają warunki zatwierdzania podmiotów gospodarczych, zapewniając spełnienie przynajmniej następujących kryteriów:

- a) w odniesieniu do odbiorców:
- i) posiadanie możliwości administracyjnych pozwalających na prowadzenie działalności odbiorcy i prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 38;
- ii) posiadanie stosunków umownych na dostawę surowców z przynajmniej jednym przetwórcą lub prowadzenie działalności handlowej przez wystarczająco długi czas;

b) w odniesieniu do pierwszych przetwórców:

i) posiadanie możliwości administracyjnych pozwalających na prowadzenie działalności pierwszego przetwórcy i prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 38;

ii) posiadanie odpowiednich możliwości produkcyjnych pozwalających na wytwarzanie przynajmniej jednego z produktów energetycznych, o których mowa w art. 24 ust. 1.

3. Państwa członkowskie ustanawiają procedurę kontroli zatwierdzeń zatwierdzonych podmiotów gospodarczych przed opublikowaniem wykazu, o którym mowa w ust. 6.

4. Państwa członkowskie nakładają odpowiednie kary w przypadku stwierdzenia, że zatwierdzony podmiot gospodarczy nie spełnia zobowiązań ustanowionych w niniejszym rozdziale lub krajowych przepisów przyjętych na jego podstawie, lub jeśli odbiorca lub pierwszy przetwórca nie zgadza się na przeprowadzenie lub ułatwienie kontroli na miejscu przeprowadzanych przez właściwe organy i/lub nie dostarcza informacji, o których mowa w art. 38. Stawkę kar oblicza się w zależności od wagi naruszenia i proporcjonalnie do utraconego zabezpieczenia z tytułu niezgodności z wymogami ustanowionymi w art. 32.

5. Jeśli zatwierdzony podmiot gospodarczy w wyniku poważnego zaniedbania określonego przez państwo członkowskie narusza przepisy niniejszego rozdziału lub przepisy krajowe, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o wycofaniu zatwierdzenia na okres przez nie określony.

6. Przed dniem 15 grudnia roku poprzedzającego rok, w odniesieniu do którego przyznawana jest pomoc, państwa członkowskie publikują wykaz zatwierdzonych odbiorców i pierwszych przetwórców. Jednak w przypadku pomocy przyznawanej na rok 2007 wykaz zatwierdzonych odbiorców i pierwszych przetwórców zostanie opublikowany najpóźniej do dnia 15 kwietnia 2007 r.

7. Jeśli państwo członkowskie zdecydowało się na stosowanie ust. 1, pomoc będzie wypłacana jedynie wnioskodawcom, którzy zawarli umowy z zatwierdzonymi odbiorcami lub przetwórcami.

SEKCJA 9

Kontrole

Artykuł 38

Prowadzenie ewidencji

1. Właściwy organ państwa członkowskiego określa szczegółowo rejestry, które będą prowadzili odbiorcy, przetwórcy lub wnioskodawcy, o których mowa w art. 33 ust. 1, oraz określa – co najmniej miesięczną – częstotliwość wpisów.

2. W odniesieniu do przetwórców takie wpisy obejmują co najmniej następujące informacje:

a) ilości różnych surowców zakupionych z zamiarem przetworzenia;

b) ilości przetworzonych surowców oraz ilości i rodzaje produktów końcowych, podobnych i ubocznych uzyskanych z tych surowców;

c) straty podczas procesu przetwarzania;

d) zniszczone ilości oraz przyczyny takiego zniszczenia;

e) ilości i rodzaje produktów sprzedanych bądź przekazanych przez przetwórcę oraz uzyskane ceny;

f) o ile dotyczy, nazwy i adresy kolejnych przetwórców.

3. W odniesieniu do odbiorców takie wpisy obejmują co najmniej następujące informacje:

a) ilości wszystkich surowców zakupionych oraz sprzedanych do przetwarzania w ramach tego systemu;

b) nazwy i adresy pierwszych przetwórców.

4. W przypadku wnioskodawców, o których mowa w art. 33 ust. 1, ewidencja obejmuje przynajmniej ewidencję towarową pozwalającą na identyfikowalność zbiorów i przetwarzania w gospodarstwie.

5. Właściwy organ odbiorcy lub pierwszego przetwórcy sprawdza, czy przedstawiona umowa jest zgodna z warunkami ustanowionymi w art. 24 ust. 1. W przypadku gdy warunki te nie są spełnione, powiadamiane są właściwe organy wnioskodawcy.

6. Celem obliczenia wartości ekonomicznej produktów wymienionych w art. 24 ust. 6 zainteresowane właściwe organy na podstawie informacji wymienionych w art. 2 ust. 2 dokonują porównania sumy wartości wszystkich produktów energetycznych z sumą wartości wszystkich pozostałych produktów przeznaczonych do innego użytku, a uzyskanych w drodze tego samego procesu przetwarzania. Każda wartość równa się odpowiedniej ilości pomnożonej przez średnią cenę *loco* fabryki zarejestrowanych w trakcie poprzedniego roku gospodarczego. W przypadku gdy te ceny nie są dostępne, właściwy organ określa właściwe ceny, w szczególności na podstawie informacji, o których mowa w art. 39 ust. 1.

Artykuł 39

Kontrole przetwarzania

1. Pierwsi przetwórcy przekazują właściwym organom niezbędne informacje dotyczące przedmiotowych etapów przetwarzania, w szczególności w odniesieniu do cen i technicznych współczynników przetwarzania wykorzystywanych do określenia ilości produktów końcowych, które mogą zostać uzyskane.

2. Właściwe organy państw członkowskich, w których znajdują się odbiorcy, przeprowadzają kontrole na terenie przedsiębiorstw co najmniej 25 % odbiorców mających siedzibę na terytorium tych państw członkowskich, wybranych na podstawie analizy ryzyka. Takie kontrole obejmują fizyczną kontrolę zapasów i dokumentów handlowych celem sprawdzenia zgodności między zakupami surowców a odnośnymi dostawami oraz zgodności z wymaganiami podstawowymi, pochodnymi i podporządkowanymi ustanowionymi w art. 32.

3. Właściwe organy państw członkowskich, w których ma miejsce przetwarzanie, przeprowadzają kontrolę przestrzegania przepisów art. 24 ust. 1 oraz podstawowych, pochodnych i podporządkowanych wymagań ustanowionych w art. 32 ust. 2 na terenie przedsiębiorstw co najmniej 25 % przetwórców mających siedzibę na terytorium tych państw członkowskich, wybranych na podstawie analizy ryzyka. Kontrole te obejmują co najmniej następujące czynności:

- a) porównanie sumy wartości wszystkich produktów energetycznych z sumą wartości wszystkich pozostałych produktów przeznaczonych na inne cele i powstałych w wyniku tego samego procesu przetwarzania;
- b) analizę systemu produkcji przetwórcy, obejmującą kontrole fizyczne i badanie dokumentów handlowych celem sprawdzenia zgodności między dostawami surowców, produktami końcowymi, produktami podobnymi oraz produktami ubocznymi.

Do celów kontroli opisanych w akapicie pierwszym lit. b) właściwe organy opierają się zwłaszcza na współczynni-

kach technicznych procesu przetwarzania przedmiotowych surowców. Jeżeli w prawodawstwie wspólnotowym istnieją takie współczynniki dla wywozu, to mają one zastosowanie. W przypadku gdy w prawodawstwie wspólnotowym nie występują takie współczynniki, ale istnieją inne, to należy je stosować. We wszystkich innych przypadkach kontrola opiera się głównie na współczynnikach ogólnie przyjętych przez przedmiotową branżę przetwórczą.

4. W przypadku procesów przetwórczych wymienionych w art. 33 ust. 1 kontrole będą przeprowadzane u 10 % wnioskodawców wybranych na podstawie analizy ryzyka z uwzględnieniem następujących czynników:

- a) kwot pomocy;
- b) rodzaju produkcji zadeklarowanej w odniesieniu do przetwarzania, w szczególności upraw innych niż uprawy jednoroczne;
- c) liczby działek rolnych;
- d) zmian odnotowanych w stosunku do roku poprzedniego;
- e) wyników kontroli przeprowadzonych w ciągu poprzednich lat;
- f) pozostałych parametrów, które zostaną zdefiniowane przez państwa członkowskie na podstawie reprezentatywności złożonych deklaracji.

5. Kontrole, o których mowa w ust. 4, obejmują co najmniej:

- a) porównanie sumy wartości wszystkich produktów energetycznych z sumą wartości wszystkich pozostałych produktów przeznaczonych na inne cele i otrzymanych w wyniku tego samego procesu przetwarzania;
- b) obecność urządzeń do wykorzystywania lub przetwarzania surowców w gospodarstwie.

6. Gdy kontrole, o których mowa w ust. 4, wykazują nieprawidłowości, właściwe organy przeprowadzają dodatkowe kontrole w trakcie roku i konsekwentnie zwiększają odsetek wnioskodawców poddanych kontroli na miejscu w następnym roku zgodnie z art. 26 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

7. Jeżeli postanowiono, że niektóre elementy kontroli opisanej w ust. 2, 3 i 4 mogą być realizowane na zasadzie kontroli próbki, to taka próbka musi gwarantować wiarygodny i reprezentatywny poziom kontroli.

8. Każda kontrola na miejscu będzie przedmiotem sprawozdania z kontroli, podpisanego przez inspektora, z podaniem szczegółów na temat przeprowadzonych kontroli. W sprawozdaniu należy w szczególności zamieścić następujące dane:

- a) datę kontroli;
- b) osoby obecne w trakcie kontroli;
- c) kontrolowany okres;
- d) zastosowane techniki kontroli, w tym, w stosownych przypadkach, odesłania do metod pobierania próbek;
- e) wyniki kontroli.

Artykuł 40

Środki dodatkowe i pomoc wzajemna

1. Państwa członkowskie uruchamiają wszelkie inne środki wymagane do właściwego zastosowania niniejszego rozdziału i udzielają sobie nawzajem pomocy niezbędnej przy kontrolach prowadzonych na mocy niniejszego rozdziału. Jeżeli odpowiednie obniżki i wyłączenia nie są przewidziane w niniejszym rozdziale, to państwa członkowskie mogą nałożyć odpowiednie krajowe sankcje na podmioty związane z przyznawaniem pomocy.

2. W miarę potrzeb lub zależnie od wymagań określonych w niniejszym rozdziale, państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnie pomocy celem zapewnienia skutecznych kontroli oraz autentyczności składanych dokumentów i dokładności wymienianych danych, które mają być poddawane weryfikacji.

(*) Dz.U. L 58 z 28.5.2006, str. 1.

(**) Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 1.

(***) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5.”;

- 4) w art. 61, ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli areały opisane w art. 59 i 60 zostaną uznane za przekroczone, dane państwo członkowskie określa ostateczny stopień przekroczenia z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, przed przyznaniem rolnikom płatności i najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku.”;

- 5) artykuł 69 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 69

Przekazywanie informacji

Jeżeli areały, o których mowa w art. 59 i 60, zostają uznane za przekroczone, dane państwo członkowskie ustala ostateczny stopień przekroczenia przed przyznaniem rolnikom płatności powiadamia o tym Komisję najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku. Dane wykorzystane do obliczenia stopnia, o jaki przekroczony został areał podstawowy, przekazuje się na formularzu określonym w załączniku VI.”;

- 6) w art. 136 skreśla się termin „artykuł 30 ust. 3”;
- 7) w art. 171ai skreśla się ust. 3;
- 8) w art. 171bb ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie określają kwotę pomocy na hektar upraw oliwek objęty systemem GIS dla każdej kategorii gajów oliwnych przed przyznaniem rolnikom płatności i najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku.”;

- 9) w załączniku III skreśla się nagłówek „OSTATECZNY TERMIN PRZEKAZYWANIA DANYCH: 15 LISTOPADA KAŻDEGO ROKU”;
- 10) w załączniku VI skreśla się nagłówek „OSTATECZNY TERMIN PRZEKAZYWANIA DANYCH: 15 LISTOPADA KAŻDEGO ROKU”;
- 11) załącznik IX zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. Jednak sekcje 3, 4, 5, 6 i 9 rozdziału 8 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 zmienionego art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IX

o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) pkt i), lit. c) pkt i) oraz lit. e) pkt i)

DOPLATY OBSZAROWE DO ROŚLIN UPRAWNYCH

Informacje należy przedstawić w postaci serii tabel sporządzonych zgodnie ze wzorem opisanym poniżej:

- zestaw tabel zawierających informacje odnoszące się do każdego regionu arealu podstawowego w rozumieniu załącznika IV do niniejszego rozporządzenia,
- pojedyncza tabela zawierająca zestawienie informacji dla każdego państwa członkowskiego.

Tabele należy przesłać w formie elektronicznej.

Uwagi:

Każda tabela musi wymieniać dany region.

Wiersz 1 odnosi się jedynie do pszenicy durum kwalifikującej się do dodatku do płatności obszarowej, przewidzianej w art. 105 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

»Rośliny uprawne zadeklarowane jako powierzchnia upraw paszowych do premii za bydło i owce« odpowiada powierzchni wymienionej w art. 102 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Model A: W przypadku odrębnego wykazywania kukurydzy (*):

Rośliny uprawne	Areał (hektary)	Plony (w tonach z hektara)
Pszenica durum, art. 105 ust. 1		
Kukurydza (odrębny areal podstawowy), art. 104 ust. 2		
Pozostałe uprawy: zboża, nasiona oleiste, len, konopie, art. 104 ust. 2		
Rośliny białkowe, art. 104 ust. 2		
Grunty odłogowane dobrowolnie, art. 107 ust. 6		
Rośliny uprawne zadeklarowane jako powierzchnia upraw paszowych do premii za bydło i owce		
Razem		

Model B: W przypadku gdy kukurydza nie jest wykazywana odrębnie (**):

Rośliny uprawne	Areał (hektary)	Plony (w tonach z hektara)
Pszenica durum, art. 105 ust. 1		
Rośliny uprawne wymienione w załączniku IX do rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003, art. 104 ust. 1		
Grunty odłogowane dobrowolnie, art. 107 ust. 6		
Rośliny uprawne zadeklarowane jako powierzchnia upraw paszowych do premii za bydło i owce		
Razem		

(*) Zgodnie z art. 104 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 plon »kukurydzy« określony w planie regionalizacji dla danego regionu jest wykorzystywany dla kukurydzy, a plon »zboż innych niż kukurydza« jest wykorzystywany dla zboż, nasion oleistych, siemienia lnianego oraz lnu i konopi uprawianych na włókno; średni plon zboż jest wykorzystywany dla roślin białkowych.

(**) Zgodnie z art. 104 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003, średni plon zboż określony w planie regionalizacji dla danego regionu jest wykorzystywany dla zboż.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/15/WE

z dnia 14 marca 2007 r.

zmieniająca, w celu dostosowania do postępu technicznego, załącznik I do dyrektywy Rady 74/483/EWG dotyczącej wystających elementów zewnętrznych pojazdów silnikowych**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13 ust. 2 tiret drugie,

uwzględniając dyrektywę Rady 74/483/EWG z dnia 17 września 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wystających elementów zewnętrznych pojazdów silnikowych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 74/483/EWG jest jedną z oddzielnych dyrektyw odnoszących się do procedury homologacji typu WE, ustanowionej dyrektywą 70/156/EWG. Zatem przepisy dyrektywy 70/156/EWG odnoszące się do układów, części i oddzielnych zespołów technicznych w pojazdach stosuje się do dyrektywy 74/483/EWG.
- (2) W związku z postępowaniem technicznym oraz w celu zapewnienia przejrzystości wymogów technicznych należy dostosować wymogi w odniesieniu do zderzaków pojazdów.
- (3) Część II załącznika IV do dyrektywy 70/156/EWG zawiera wykaz regulaminów Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ), które mogą zostać przyjęte jako alternatywa dyrektyw dotyczących homologacji. Dlatego też dostosowując załącznik I do dyrektywy 74/483/EWG do postępu technicznego, należy ujednolicić wymogi zawarte w tej dyrektywie i odpowiadający jej regulamin 26 (EKG ONZ).

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 74/483/EWG.

(5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego, powołanego na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy 70/156/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik I do dyrektywy 74/483/EWG zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Z dniem 4 kwietnia 2009 r. państwo członkowskie, z przyczyn odnoszących się do elementów zewnętrznych, odmawia przyznania homologacji typu WE lub krajowej homologacji typu pojazdu, jeśli nie spełniono wymogów określonych w dyrektywie 74/483/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 4 kwietnia 2008 r. ustawy, rozporządzenia i przepisy administracyjne niezbędne do stosowania się do niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów wraz z tabelą korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują powyższe przepisy od dnia 5 kwietnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/40/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 161 z 14.6.2006, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 266 z 2.10.1974, str. 4. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 2003 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odesłania ustalany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

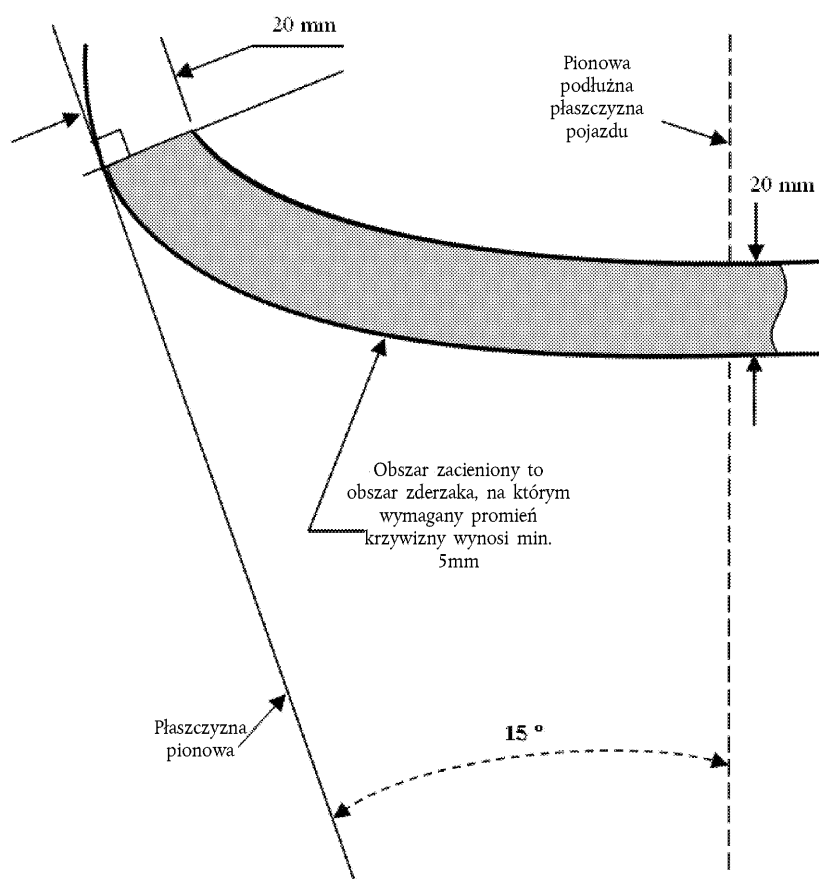
ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do dyrektywy 74/483/WE wprowadza się następujące zmiany:

Punkt 6.5.2 otrzymuje brzmienie:

„6.5.2. Jeżeli przednia lub tylna linia zderzaka pokrywająca się z krawędzią pojazdu w rzucie poziomym znajduje się na sztywnej powierzchni, minimalny promień krzywizny tej powierzchni wynosi 5 mm w odniesieniu wszystkich punktów leżących między krawędzią a liniami znajdującymi się powyżej i poniżej, które stanowią ślady punktów 20 mm wewnątrz i są mierzone normalnie w stosunku do krawędzi w dowolnym punkcie. Na wszystkich innych obszarach zderzaków zastosowanie ma minimalny promień krzywizny powierzchni wynoszący 2,5 mm.

Przepis ten stosuje się w odniesieniu do części zderzaka znajdujących się między punktami styku krawędzi z dwiema płaszczyznami pionowymi, z których każda ułożona jest pod kątem 15 stopni w stosunku do pionowej podłużnej płaszczyzny symetrii pojazdu (patrz: rysunek 1).

Rysunek 1."

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 marca 2007 r.

zmieniająca decyzję 96/4/WE w sprawie zatwierdzenia metody klasyfikacji tusz wieprzowych w Austrii

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 833)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2007/165/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3220/84 z dnia 13 listopada 1984 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wieprzowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 96/4/WE Komisji ⁽²⁾, Austria uzyskała zezwolenie na stosowanie metody klasyfikacji tusz wieprzowych zwanej „Zwei-Punkte-Messverfahren (ZP)”.
- (2) Ze względu na postęp techniczny rząd austriacki zwrócił się z wnioskiem do Komisji o zezwolenie na stosowanie nowego wzoru dla metody stosowanej na mocy decyzji 96/4/WE oraz przedstawił elementy wymagane w art. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2967/85 z dnia 24 października 1985 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wieprzowych ⁽³⁾.

- (3) Ocena tego wniosku wykazała, że zostały spełnione warunki dla zatwierdzenia nowej metody klasyfikacji.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 96/4/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 96/4/WE zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 marca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 301 z 20.11.1984, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3513/93 (Dz.U. L 320 z 22.12.1993, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1996, str. 9. Decyzja zmieniona decyzją 97/813/WE (Dz.U. L 334 z 5.12.1997, str. 41).

⁽³⁾ Dz.U. L 285 z 25.10.1985, str. 39. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1197/2006 (Dz.U. L 217 z 8.8.2006, str. 6).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

ZWEI-PUNKTE-MESSVERFAHREN (ZP)

1. Klasyfikację tusz wieprzowych przeprowadza się przy użyciu metody określonej jako »Zwei-Punkte-Messverfahren (ZP)«.
2. Zawartość chudego mięsa w tuszy oblicza się według następującego wzoru:

$$\hat{y} = 48,7719 - 0,48330 \times a + 0,23127 \times b$$

gdzie:

$\hat{y}$ = szacunkowa zawartość (w procentach) chudego mięsa w tuszy,

a = grubość słoniny (włącznie ze skórą) w milimetrach w miejscu na linii środkowej prze połowionej tuszy, w jej najcieńszej części pokrywającej *Musculus glutaeus medius* (mięsień lędźwiowy),

b = widoczna grubość mięśnia lędźwiowego w milimetrach na linii środkowej prze połowionej tuszy, zmierzona jako najkrótsza odległość między przednim (czaszkowym) końcem mięśnia lędźwiowego i górną (grzbietową) krawędzią kanału kręgowego.

Niniejszy wzór dotyczy tusz o masie pomiędzy 70 a 130 kilogramów.”

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 386 z dnia 29 grudnia 2006 r.)

Strona 94, art. 11 ust. 1:

zamiast: „... w celu zastosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej do 19 grudnia 2006.”,

powinno być: „... w celu zastosowania się do przepisów niniejszej decyzji ramowej do 19 grudnia 2008.”.

Strona 94, art. 11 ust. 2:

a) zdanie drugie:

zamiast: „..., Komisja przekaze Radzie do 19 grudnia 2006, sprawozdanie ...”,

powinno być: „..., Komisja przekaze Radzie do 19 grudnia 2010, sprawozdanie ...”;

b) zdanie trzecie:

zamiast: „Rada, do 19 grudnia 2006, oceni zakres, ...”,

powinno być: „Rada, do 19 grudnia 2011, oceni zakres, ...”.

Strona 95, art. 12 ust. 6:

zamiast: „6. Państwa członkowskie, nie później niż 19 grudnia 2006, informują Radę i Komisję ...”,

powinno być: „6. Państwa członkowskie, nie później niż 19 grudnia 2007, informują Radę i Komisję ...”.
